

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A 2015. ÉVBEN KEZDŐDÖTT ADÓÉVI ÁLLANDÓ JELLEGŰ IPARÚZÉSI TEVEKÉNYSÉG UTÁNI IPARÚZÉSI ADÓBEVALLÁSI NYOMTATVÁNYHOZ

AZ IPARÚZÉSI ADÓBEVALLÁS BENYÚJTÁSÁRA KÖTELEZETEK KÖRE

Ezt a bevallási nyomtatványt azoknak kell benyújtaniuk, akik/amelyek az **iparúzési adó alanyának minősülnek és a székhelyük, telephelyük szerinti települési önkormányzat az iparúzési adót bevezette.**

Az iparúzési adó alanyának tekintendők a gazdasági tevékenységet saját nevében és kockázataira haszonszerzés céljából, üzletszerűen végző

- egyes – vállalkozási tevékenységet végző – magánszemélyek,
- jogi személyek, ideértve a felszámolás vagy végelszámolás alatt lévő jogi személyeket is,
- az egyéni cégek, az egyéb szervezetek (közte kkt., bt.), ideértve a felszámolás vagy végelszámolás alatt lévő egyéni cégeket, egyéb szervezeteket is.

1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) alapján a következő magánszemélyek minősülnek iparúzésiadó-alanyknak (vállalkozóknak):

- az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló törvény szerinti **egyéni vállalkozói nyilvántartásban szereplő magánszemély**, az említett nyilvántartásban rögzített tevékenysége(i) tekintetében azzal, hogy nem minősül egyéni vállalkozóknak az a magánszemély, aki
aa) az ingatlan-bérbeadás,
ab) a szálláshely-szolgáltatási tevékenység folytatásának részletes feltételeiről és a szálláshely-üzemeltetési engedély kiadásának rendjéről szóló kormányrendelet szerinti egyéb szálláshely-szolgáltatási

tevékenységéből származó bevételére az önálló tevékenységéből származó jövedelemre, vagy a tételes átalányadózára vonatkozó rendelkezések alkalmazását választja, kizárólag a választott rendelkezések szerinti adózási mód alapján szolgáltató bevételei tekintetében

- a **közjegyző** a közjegyzőkről szóló törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében (kivéve, amennyiben e tevékenységét közjegyzői iroda tagjaként folytatja);
- az **önálló bírósági végrehajtó** a bírósági végrehajtásról szóló törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében (kivéve, amennyiben e tevékenységét végrehajtói iroda tagjaként folytatja);
- az **egyéni szabadalmi ügyvivő** a szabadalmi ügyvivőkről szóló törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében;
- az **ügyvéd** az ügyvédekről szóló törvényben meghatározott tevékenysége tekintetében (kivéve, amennyiben e tevékenységét ügyvédi iroda tagjaként vagy alkalmazott ügyvédként folytatja);
- a **szolgáltató állatorvosi tevékenység** gyakorlására jogosító igazolvánnyal rendelkező magánszemély e tevékenysége tekintetében;
 - A személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti **mezőgazdasági őstermelő, feltéve**, hogy az őstermelői tevékenységéből származó bevétele **az adóévben a 600 000 Ft-ot meghaladta.**

Az adóalanyt azon településeken terheli állandó jellegű iparúzési tevékenység utáni adókötelettség, így bevallásbenyújtási kötelettség, **ahol székhelye, illetőleg telephelye található.** A székhely és a telephely azonosításra kapcsán a Htv. rendelkezéseiből kell kiindulni.

Székhelynek tekintendő belföldi szervezet esetében az alapszabályában (alapító okiratban), a cégbejegyzésben (bírósági nyilvántartásban), az egyéni vállalkozó esetében az egyéni vállalkozók nyilvántartásában ekként feltüntetett hely, a magánszemélyek esetében az állandó lakóhely. A külföldi székhelyű vállalkozás magyarországi fióktelepe vonatkozásában a székhely alatt a cégbejegyzésben a fióktelep helyeként megjelölt helyet kell érteni. A Ptk. szerinti bizalmi vagyonkezelési szerződéssel létrejött vagyontömeg, mint adóalany esetén székhelynek számít a bizalmi vagyonkezelő székhelye, lakóhelye.

Telephelynek minősül az adóalany olyan állandó üzleti létesítménye – függetlenül a használat jogcímétől –, ahol részben vagy egészen iparúzési tevékenységet folytat, azzal, hogy a telephely kifejezés magában foglalja különösen a gyárat, az üzemet, a műhelyt, a raktárt, a bányát, a kőolaj- vagy földgázkutát, a vizkutát, a szélenergia- (szélkereket), az irodát, a fiókot, a képviselőletet, a termőföldet, a hasznosított (bérbe, vagy lízingbe adott) ingatlan, az ellenszolgáltatás fejében igénybe vehető kőzutat, vasúti pályát.

Telephely a villamos energiáról szóló törvény szerinti egyetemes szolgáltató, villamosenergia-kereskedő és villamosenergia-elosztóhálózati engedélyes, továbbá a földgázellátásról szóló törvény szerinti közüzemi szolgáltató, földgázkereskedő és földgázelosztói engedélyes esetén azon önkormányzat illetékességi területe, ahol villamos energia vagy földgáz értékesítése, illetve a villamos energia vagy földgáz elosztása a végső fogyasztó, a végső felhasználó részére történik, feltéve, hogy a földgáz, villamos energia értékesítéséből, elosztásából eredő árbevétel az adóalany összes árbevételének 75%-át meghaladja.

A vezeték nélküli távközlési tevékenységet végző vállalkozóknak (az a vállalkozó, melynek nettó árbevétele legalább 75%-ban a TEÁOR'08 61.2 számú vezeték nélküli távközlési tevékenységéből ered) 2014. évtől két telephelye van. Egyfelől „hagyományos” telephelyet eredményez számára az olyan állandó, ingatlanjellegű üzleti létesítménye – függetlenül a használat jogcímétől –, ahol részben vagy egészen iparúzési tevékenységet folytat (pl. iroda, üzlet). Másfelől telephelye azon önkormányzat illetékességi területe is, ahol az utólag fizetett díjú távközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetőjének – az adóév első napja szerinti állapot szerint – számlázási címe van.

Vezetékes távközlési szolgáltató esetén telephelynek az előfizető számára nyújtott (vonalas) szolgáltatás helye szerinti település minősül. Ha a távközlési szolgáltató egyszerre nyújt vezeték nélküli és vezetékes távközlési szolgáltatást is, akkor a telephely meghatározása során mindkét szempontot (vezeték nélküli távközlési szolgáltatás esetén az előfizető címe, illetve vezetékes távközlési szolgáltatás esetén a szolgáltatásnyújtás helye szerinti) figyelembe kell venni. Távközlési szolgáltatásnak minősül, ha a vállalkozó összes nettó árbevételének legalább 75%-a távközlési tevékenységéből (TEÁOR'08 61) származik.

Telephelynek számít a TEÁOR szerinti építőipari tevékenység folytatásának, illetőleg természeti erőforrás feltárásának, kutatásának helye szerinti település egésze, feltéve, hogy a folyamatosan vagy megszakításokkal végzett e tevékenységek időtartama adóévben belül a 180 napot meghaladta.

A Ptk. szerinti bizalmi vagyonkezelési szerződéssel létrejött vagyontömeg mint adóalany esetén telephely a vagyontömegben lévő, hasznosított ingatlan is.

A bevallást az adózás rendjéről szóló törvényben, illetve a Htv.-ben meghatározott időpontig az iparúzési adót működtető, székhely, telephely szerinti település önkormányzata, fővárosban a fővárosi adóhatósághoz kell benyújtani!

A BEVALLÁSBENYÚJTÁSI KÖTELEZETTSÉG TELJESÍTÉSÉNEK MÓDJA

A Htv. – 2014. január 1-jétől hatályos – 42/C. § (1) bekezdése a törvényi feltételeknek megfelelő adózó számára lehetővé teszi, hogy az adóbevallást az önkormányzati adóhatóságok által rendszeresíthető bevallási, bejelentési nyomtatványok tartalmáról szóló 35/2008. (XII. 31.) PM rendelet (PM-rendelet) szerinti „központi” nyomtatványon, s ne az önkormányzati adóhatóság által rendszeresített nyomtatványon nyújtsa be. Az adózó „központi” nyomtatványon történő eljárási kötelettségét papír alapon vagy – rendeleti szabályozás alapján kötelező jelleggel vagy lehetőségként – elektronikus úton teljesíti. Az anyagi törvényi rendelkezés – az eljárási törvényi szabályozást lerontva – az **adózók számára döntési szabadságot** biztosít a tekintetben, hogy az eljárási kötelettségüket „központi” vagy önkormányzati adóhatóság által rendszeresített nyomtatványon, illetőleg papír alapon vagy – megengedő rendeleti szabályozás alapján – elektronikus úton teljesítsék.

Ez a nyomtatvány mindenben megfelel a hivatkozott PM-rendelet szerinti „központi” nyomtatvány kritériumának.

Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 10. § (3) bekezdés utolsó fordulata szerint az adóhatóság rendszeresíti a kötelettségek teljesítéséhez szükséges nyomtatványokat és biztosítja az adóztatás feltételeit. Az Art. 31. § (1) bekezdés második mondata szerint az adózó az önadózással megállapított adóról – így az iparúzési adóról [Art. 32. § (1) bek.] – az erre a célra rendszeresített nyomtatványon tesz adóbevallást. Ezen jogszabályhelyek értelmében a PM-rendelet szerinti bevallási nyomtatványminimál minden önkormányzati adóhatóság köteles a településre rendszeresíteni.

Az Art. 175. § (24) bekezdése alapján az önkormányzat rendelkezést lehetőséget teheti vagy az adószámmal rendelkező vállalkozók számára kötelettségként írhatja elő az **adóbevallás elektronikus úton** való teljesítését (le- és kitöltését, benyújtását).

A BEVALLÁSI NYOMTATVÁNY EGYES SORAI

I. A Bevallás jellege

Az adózás rendjéről szóló törvény többféle esetben ír elő bevallásbenyújtási kötelettséget. A bevallási nyomtatvány egyes (1–11.) pontjaiban a bevallás jellegét kell megjelölni.

1. ÉVES BEVALLÁS melletti négyzetbe X-et kell tenni, ha a vállalkozást a (teljes) 2015. adóévben iparúzési adókötelettség terhelte, **továbbá** akkor is, ha az iparúzési adókötelettség a 2015. adóév közben keletkezett (év közben vezette be az adót az önkormányzat vagy az adózó év közben kezdte tevékenységét) és az **adókötelettség fennállt 2015. december 31-én is**. Ha teljes évben fennállt az adókötelettség, akkor a II. pontban a „Bevallott időszak” sorban 2015. január 1. napjától 2015. december 31-ig terjedő időszakot kell beírni, ha az adókötelettség év közben keletkezett, akkor az adókötelettség kezdő napjától 2015. december 31-ig terjedő időszakot kell beírni. Például: ha a vállalkozás 2015. április 1-jén létesített a településen telephelyet, vagy az adót az önkormányzat ettől az időponttól kezdődően vezette be, akkor a bevallási időszak 2015. április 1-jétől 2015. december 31-ig tart. Év közben kezdő vállalkozó esetén a I. 5. pontban is jelölni kell e tény. **A bevallást az adóévet követő év ötödik hónap utolsó napjáig** (naptári évvel azonos üzleti éves adózónak május 31-ig) **kell benyújtani!**

Azon adózóknál, amelyek a számviteli törvény alapján a naptári évtől eltérő üzleti évet választották, az adóév utolsó napját követő 150. napon kell az éves bevallást benyújtani. Ezt a tényt a 4. pontban is jelölni kell. A bevallási időszak ebben az esetben értelemszerűen az adóév (üzleti év) első és utolsó napja közötti időszakot jelenti, amely 12 hónapra terjed ki, kivéve az áttérés évet. Ez utóbbi esetben az adóév első napja az áttérés napjával, az utolsó napja pedig a választott mérlegforduló-nappal egyezik meg.

2., ZÁRÓ” BEVALLÁS alatt érteni kell az Art. 33. § (3), (6), illetve (12) bekezdésében foglalt eseteket, valamint a helyi adó specifikumából adódóan csak az adott település szintjén megszűnő adókötelettség eseteit és az egyszerűsített adóalap-megállapítás változása miatti sajátos eseteket. Bevallást kell benyújtani, ha az adózó átalakul, egyesül, szétválk, vagy felszámolását, végelszámolását rendelték el, vagy az egyéni vállalkozó tevékenységét szünetelteti, vagy adóköteles tevékenységét az adózó megszünteti, továbbá az Art.-ben foglalt egyéb esetekben és a III. 7–14. pontok szerinti esetekben. A záró bevallás benyújtásának okát a III. pontban, a megfelelő kockában kell jelölni. A II. pontban meg kell jelölni azt az időszakot, amelyre a bevallás vonatkozik. **A bevallás benyújtásának időpontjára az Art. 33. § (4)–(6), illetve (12) bekezdésben foglaltak, illetve az „általános” szabály** (adóévet követő év ötödik hónap utolsó napja), valamint a Htv. 39/A. §-ban és a 39/B. §-ban foglalt szabályok az **írányadóak**.

Abban az esetben, ha az adózó adókötelettsége egy adott önkormányzat illetékességi területén azért szűnik meg, mert székhelyét más településre áthelyezi vagy telephelyét megszünteti, **de más település(ek)en az adókötelettség továbbra is fennáll**, akkor az adóévben fennálló adókötelettség időtartamáról szóló bevallást csak az adóévet követő év ötödik hónap utolsó napjáig (naptári évvel azonos üzleti éves adózó esetén az adóévet követő év május 31-ig) kell benyújtani, kivéve, ha még a székhely-áthelyezés, telephely-megszüntetés évében az adózó más okból, az Art. szerinti záró bevallás benyújtására kötelezett. Ebben az esetben az éves bevallás és a záró bevallás melletti négyzetbe **is egyaránt X-et kell tenni**, a II. pontban pedig az adóévben a településen fennálló adókötelettség **időtartamát is meg kell jelölni**. A III. pont alatt pedig külön kell jelezni a székhelyáthelyezés (III. 7. pont), telephely-megszüntetés (III. 8. pont) tényét.

Annak a vállalkozóknak, akik az **egyszerűsített vállalkozói adó (eva) alanya** és az iparúzési adó-ban az **eva-alanyokra vonatkozó egyszerűsített adóalapmegállapítást választotta**, de év közben az eva-alanyisága megszűnt, az adóév első napjától az eva-alanyiság utolsó napjáig terjedő időszakról (melyet jelölni kell a II. pontban) évközi bevallást kell benyújtania az eva-bevallás benyújtásával egyidejűleg. Ilyen esetben – ha az iparúzési adóalanyiság egyébként nem szűnik meg – a I. 1. sor és 2. sor melletti négyzetbe, továbbá a III. 9. sor melletti négyzetbe is X-et kell tenni.

Ha a vállalkozó év közben válik a **kisadózó vállalkozó tételes adójának (kata) alanyává** és az iparúzési adóban a **tételes adóalap szerinti megállapítást választja**, akkor az adóév első napjától, a kata-alanyiság kezdő napját megelőző napig számított időszakról – az általános szabályok szerint, az adóévet követő év május 31-ig – (záró) bevallást kell benyújtani, ebben el kell számolni a tört évi adókötelettséggel. Ebben az esetben a III. 11. sorban kell a záró bevallás benyújtásának okát jelölni.

Abban az esetben, ha az iparúzési adót tételes adóalap szerint fizető vállalkozó **kata-alanyisága** a tárgyévben bármely ok miatt **megszűnik**, vagy a **kata-alany egyéni vállalkozóként tevé-**

kenységét szünetelteti, akkor a megszűnés, illetve a szünetelés kezdő hónapjának utolsó napját követő 15 napon belül kell bevallást benyújtani, s a kata-alanyiság időszakában fennálló adókötelezettséggel elszámolni. Ebben a bevallásban kell kiszámítani a kata-alanyiság időszakának adóját, kell teljesíteni a fennálló adófizetési kötelezettséget vagy lehet visszaigényelni az időszakra jutó adónál magasabb összegben megfizetett adót. Ha a vállalkozó tevékenységét – nem kata-alanyként – továbbra is folytatja (nem szűnik meg vagy tevékenységét nem szünetelteti), akkor a III. 12. sorban külön kell jelölni a (záró) bevallás benyújtásának okát.

Amennyiben a kata-alany a 2015. évben tételes adóalap szerint adózott és (legkésőbb) 2016. január 15-ig benyújtott nyilatkozatával (változásbejelentésében) 2016. évtől megszüntette a tételes adóalap szerinti adózását – feltéve, hogy adóbevallásbenyújtására jogosult vagy kötelezett –, akkor a 2015. adóévre éves és záró bevallást kell benyújtani. Ebben az esetben csak az I. 1. és 2. sorba kell X-et tenni. A III. 15. sorban pedig be kell írni, hogy „Kata-alanyként adómegegyeztetési mód változásá.”

Ha a **kisvállalati adó (kiva) alanyának** minősülő vállalkozó **kiva-alanyisága** a tárgyévben bármely ok miatt **megszűnik**, akkor csak a kiva-alanyiság adóévben fennálló időszakára választhatja a kiva-alanyokra vonatkozó egyszerűsített adóalap-megállapítást. Ebben az esetben **évközi bevallást** kell benyújtani ezen időszakról, mégpedig a beszámolóképzésre nyitva álló határnapig (a kiva-alanyiság megszűnésével, mint mérlegfordulónappal önálló üzleti év végződik). A vállalkozó bevallásbenyújtással egyidejűleg (a bevallási nyomtatványon) **köteles előleget is bevallani**, mégpedig a kisvállalati adóalanyiság megszűnését követő naptól az azt követő adóév első félévének utolsó napjáig terjedő időszakra. (Az adóév hátralévő részéről szóló bevallást az általános szabályoknak megfelelően, az adóévet követő év május 31-ig kell teljesíteni.) A kiva-alanyiság megszűnése esetén, e ténny a III. 13. pontban kell jelölni.

A III. 15. sorba annak az adózónak kell X-et tenni, aki/amely kata-alanyként a 2015. adóévre az általános szabályok szerint vagy nettó árbevétel 80%-ában állapítja meg az adót és 2016. január 15-ig (változásbejelentési nyomtatványon) arról nyilatkozott, hogy a 2016. adóévtől tételes adóalap szerinti fizeti meg az iparüzési adót, továbbá a naptári évtől eltérő üzleti évről visszatér a naptári évre. Ebben az esetben a speciális záró bevallási okot is be kell írni.

3. ELŐTÁRSASÁGI BEVALLÁST a jogelőd nélkül alakuló gazdasági társaságnak, egyesülésnek, szövetkezetnek, erdőbirtokossági társulatnak, közhasznú társaságnak kell benyújtani, az előtársasági időszak alatti vállalkozási tevékenységről. A II. pontban az előtársasági létforma alatti adókötelezettség időtartamát kell megjelölni. Az előtársasági időszaknak a jogelőd nélkül alakuló szervezet társasági, társulati szerződése (alapító okirata, alapszabálya) ellenjegyzésének, illetőleg közokiratba foglalásának napjától a cégjegyzékbe való bejegyzésének, vagy a cégbejegyzési kérelem jogerős elutasításának, vagy a cégbejegyzési eljárás megszüntetésének napjáig terjedő időtartam minősül.

A bevallást ezen esetben addig az időpontig kell benyújtani ameddig a számviteli törvény alapján a beszámoló készíthető, (jellemzően az előtársasági időszak utolsó napját követő 90 napon belül). Ha az előtársaság kérelmét jogerősen elutasították vagy azt visszavonja, akkor az I. 3. sorba és a III. 6. sorba is X-et kell tenni.

4. A naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózó, ezen minőségét jelzi a rovatban, amellyel, hogy az 1. vagy 2. sorban az éves vagy záró bevallás tényét is fel kell tüntetni.

5. Az év közben – akár jogelőd nélkül, akár a településen – kezdő vállalkozó ezt a ténnyt az ebben a rovatban lévő kockában jelzi, amellyel, hogy az 1. vagy 2. sorban az éves vagy záró bevallás tényét is fel kell tüntetni.

6. A naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózó esetében az áttérés éve egy adóév, de annak hossza mindig kevesebb, mint 12 hónap. Ennek tényét itt kell jelölni. (Emellett az éves bevallás benyújtásának jellegét az I. 1. rovatban is jelölni kell. A bevallási időszaknál pedig az áttérés időszakát, mint önálló adóévet kell feltüntetni.)

7. A személyi jövedelemadóról szóló törvényben meghatározott mezőgazdasági östermelő – amennyiben a Htv. alkalmazásában vállalkozónak minősül – ezt a ténnyt ebben a rovatban lévő kockában jelzi, azzal, hogy az 1. vagy 2. sorban az éves vagy záró bevallás tényét is fel kell tüntetni.

8. Ebben a rovatban kell jelezni, ha a vállalkozó építőipari tevékenységet folytat, természeti erőforrást tár fel vagy kutat, s a folyamatosan vagy megszakításokkal végzett tevékenység időtartama az önkormányzat illetékességi területén a naptári évben a 180 napot meghaladja és ezért a tevékenység végzésének helye telephelynek minősül, amellyel, hogy az 1. vagy 2. sorban az éves vagy záró bevallás tényét is fel kell tüntetni.

9. Abban az esetben, ha a kata-alanya a helyi iparüzési adóban az adóévre az adóalap tételes összegben való (egyszerűsített) megállapítását választotta, akkor főszabály szerint – bizonyos esetektől eltekintve – bevallásbenyújtási kötelezettség nem terheli. Bevallást kell azonban ezen adóalanyok benyújtania (Htv. 39/B. § (6))
– a kata-alanyiság megszűnése esetén a kata időszakáról (a megszűnés hónapját követő hónap 15. napjáig), a tevékenység szüneteltetése esetén az adóév 1. napjától a szünetelés megelőző napig terjedő időszakra (a szünetelés kezdő hónapjának utolsó napját követő 15 napon belül), továbbá, ha az adóévben a kata-alany adófizetési kötelezettsége (pl. 60 napot meghaladó keresőképzetlenség miatt) szünetelt és a vállalkozó több iparüzési adót fizetett, mint amennyit az adókötelezettség időszakára fizetnie kellett volna.
– a kata-alany a foglalkoztatásnövelés miatti törvényi adóalap-mentességet, a települési önkormányzat által rendelkezten biztosított adómentességet, –kedvezményt kíván utólag igénybe venni vagy az építőipari tevékenység kapcsán megfizetett átalányadó, illetőleg a költségként/ráfordításként elszámolt e-ütdíj összegével csökkenteni kívánja az állandó jellegű tevékenységéhez kapcsolódó adófizetési kötelezettségét. (Ezekben az esetekben a bevallást az adóévet követő év január 15-ig kell benyújtani.)

10. A Htv. 39/E. §-a tartalmazza a szabályozott ingatlanbefektetési társaságokra, e társaságok elővállalkozására, projektársaságára vonatkozó sajátos, mentességi szabályokat. A szabályozott ingatlanbefektetési társaságról szóló törvény (Szt. tv.) szerinti szabályozott ingatlanbefektetési társaság, a Szt. tv. szerinti szabályozott ingatlanbefektetési elővállalkozás, valamint említettek projektársasága e rovatba tesz X-et, amellyel, hogy az 1. vagy 2. sorban az éves vagy záró bevallás tényét is feltünteti.

A Htv. 39/F. §-a rendelkezik a beszerző, értékesítő szövetkezetek mentességéről. Ha a szövetkezet adóalany megfelel a Htv. 52. §-a 34. pontja szerinti fogalomnak (az a beszerző, értékesítő szövetkezet, amelynek nettó árbevétele legalább 95%-ban tagjai részére történő értékesítésből vagy tagjai termékeinek értékesítéséből származik), akkor mentességet vehet igénybe, mely de minimis mentességnek felel meg. E ténnyt itt kell jelölni.

11. Azon adózónak kell e rovatba X-et tenni, aki/amely a korábbi adóévre már benyújtott adóbevallásán – az adózás rendjéről szóló törvény alapján – önellenőrzéssel (utólag) helyesbíteni kívánja. A korábbi adóbevallást helyesbítő adózónak az ellenőrzött adóévi bevallási nyomtatvány főlappját és kapcsolódó betétlapjait az új adatokra figyelemmel úgy kell helyesbíteni, hogy a bevallás valamennyi releváns (nem csak a változó) sorát ki kell töltenie. Ebben az esetben a II. részben a „Bevallott időszakban” kell jelölni azon adóév kezdetét és végét, amelyre a helyesbítés vonatkozik.

II. Bevallási időszak

Itt kell jelölni azt az időszakot, amelyre a bevallás vonatkozik, az I. pontban foglaltak alapján.

III. A záró bevallás benyújtásának oka

A záró bevallás (I. 2. sor) benyújtásának okát kell jelölni a megfelelő kockában, az I. pontban említettek szerint.

IV. Bevallásban szereplő betétlapok

A bevallási nyomtatványhoz különböző kiegészítő betétlapok tartoznak. A bevallás teljességéhez a vonatkozó betétlapokat is – tevékenység jellegének is megfelelően – ki kell tölteni. Az „A”-tól „D”-ig terjedő betétlapok a nettó árbevétel levezetését tartalmazzák. Ezek közül csak egyet – a vállalkozásra irányadó betétlapot – kell kitölteni és benyújtani az adóhatóságokhoz. Az „A”-tól „D”-ig terjedő betétlapok egyikét sem kell kitölteni a következő – rá vonatkozó – egyszerűsített iparüzési adóalap-megállapítást választó:

- a) személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadózóknak,
- b) eva-alanyoknak,
- c) kata-alanyoknak,
- d) kisvállalati adóalanyoknak.

Az „A” jelű betétlapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek az általános szabályok szerint állapítják meg nettó árbevételüket. Ide tartozik minden iparüzési adóalany, aki/amely nem minősül hitelintézetnek, pénzügyi vállalkozásnak, biztosítónak, befektetési vállalkozásnak. **Ki kell tölteni az „A” jelű lapot annak az adóalanyoknak is, akinek/amelynek nettó árbevétele az adóévben a 8 millió forintot nem haladja meg és az adóalap egyszerűsített, a nettó árbevétel 80%-ában való megállapítását választja,** függetlenül attól, hogy esetlegesen Sza. tv. szerinti átalányadózóknak, eva-alanyoknak, kata-alanyoknak vagy a kisvállalati adó alanyának minősül.

Nem kell ezt a lapot kitölteni az egyszerűsített iparüzési adóalap-megállapítást választók közül: a) a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadózóknak, ha rájuk vonatkozó egyszerűsített adóalap-megállapítást alkalmaztak; b) azon eva-alanyoknak, akik az egyszerűsített vállalkozói adóalapjuk 50%-ában állapítják meg adójukat; c) azon a kata-alanyoknak, akik tételes adóalap szerinti adózást választottak; d) azon kisvállalati adóalanyoknak, amelyek a kisvállalati adó 1,2-szeresében állapítják meg iparüzési adóalapjukat.

A „B” jelű betétlapot a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény szerinti hitelintézeteknek és pénzügyi vállalkozásoknak kell kitölteni.

A „C” jelű betétlapot a biztosítóknak kell kitölteni.

A „D” jelű betétlapot a befektetési vállalkozásoknak kell kitölteni.

Az „E” jelű betétlapot azoknak a vállalkozásoknak kell kitölteni, amelyek eladott áruk beszerzési értéke és/vagy közvetített szolgáltatások értéke címen kívánják csökkenteni a nettó árbevétel a helyi iparüzési adóalap kiszámítása során. **Nem kell kitölteni az „E” jelű betétlapot** bármely, egyszerűsített adóalap-megállapítást választó adóalanyoknak.

Az „F” jelű betétlapot az adóalap-megosztással összefüggésben kell kitölteni, annak, aki székhelyén kívül legalább egy településen telephellyel rendelkezik, azaz adóalap-megosztásra kötelezett.

A „G” jelű betétlapot azoknak az adózóknak kell kitölteni, akiknek túlfizetése vagy fennálló köztartozása van. A „G” jelű betétlap a **túlfizetésről szóló nyilatkozattételre** és más adóhatóságnál fennálló köztartozások megnevezésére szolgál.

A „H” jelű betétlapot azoknak az adózóknak kell kitölteniük, akik/amelyek a korábbi adóévre már benyújtott adóbevallásukat – az adózás rendjéről szóló törvény alapján – utólag önellenőrzéssel helyesbíteni kívánják.

V. Azonosító adatok

Az adózó azonosításához szükséges adatokat értelemszerűen kell kitölteni.

VI. Az adó alapjának egyszerűsített meghatározási módját választó nyilatkozata

Az egyszerűsített iparüzési adóalap-megállapítás a főszabálytól [Htv. 39. § (1) bekezdés] eltérő, egyszerűbb adóalap-megállapítást jelent. Tekintve, hogy a főszabályhoz képest más módon történik az adóalap-megállapítás, erről az adóalanyoknak külön nyilatkoznia kell.

Az iparüzési adó alapjának egyszerűsített meghatározási módjával az alábbi adózók élhetnek a 2015. adóévre:

- a) a 2015. teljes adóévben a személyi jövedelemadó-törvény szerinti átalányadózó vállalkozó,
- b) az egyszerűsített vállalkozói adó alanya,
- c) a kisadózó vállalkozások tételes adójának alanya,
- d) azon egyéb iparüzési adóalany, akinek/amelynek a nettó árbevétele az adóévben – 12 hónapnál rövidebb adóév esetén napi arányosítással számítva időarányosan – a 8 millió Ft-ot nem haladta meg,
- e) a kisvállalati adó alanya.

Az a) esetben az iparüzési adóalap összege a személyi jövedelemadó törvény szerinti átalányadóalap 20%-kal növelt (1,2-szeresített) összege, de legfeljebb a személyi jövedelemadó törvény szerinti bevétel 80%-a. A b) esetben a vállalkozási szintű iparüzési adóalap az eva alapjának 50%-a. A c) esetben a tételes adóalap szerinti adózó kata-alany iparüzési adóalapja székhely, illetve telephely településenként 2,5–2,5 millió forint. A d) esetben az iparüzési adóalap összege a nettó árbevétel 80%-a (0,8-cal szorzott összeg). A e) esetben az adó alapja a kisvállalati adó alapjának 20%-kal növelt (1,2-szeresített) összege.

Az egyszerűsített adóalap-meghatározás választásakor nem kell kitölteni a VII. 2–5. sorokat, valamint a fentebb említett a)–c) és e) esetben (átalányadózó, eva alany, tételes adóalap szerinti adózó kata-alany, kisvállalati adó alanya esetén) az „A” és „E” jelű betétlapokat. A tételes adóalap szerinti adózó kata-alanyának a VII. 1. sorát sem kell kitöltenie.

A VII. 1. sorban kell feltüntetni:

- a) az egyszerűsített adóalap-megállapítást választó átalányadózó esetén az átalányadó alapját, a VII. 6. sorban pedig az átalányadó 1,2-szeresített összegét, azaz az iparüzési adó alapját;
- b) az eva alanya esetén az eva alapját, a VII. 6. sorban pedig az eva-alap felét, azaz az iparüzési adó alapját;
- c) a tételes adóalap szerinti adózó kata-alanyának az 1. sort üresen kell hagynia, míg a VII. 6. sorban székhelye és valamennyi telephelye után 2,5 millió forintot, illetve, ha valamely – székhely, telephely szerinti – önkormányzat illetékességi területén az adókötelezettsége nem áll fenn a teljes évben (pl. telephelynyitás, telephely megszüntetése, székhelyáttelezés miatt), akkor az adott település esetén a 2,5 millió forint naptári napokkal arányos részének megfelelő együttes összeget;

- d) a nettó árbevétel 80%-ában való egyszerűsített adóalap-megállapítást választó bármely vállalkozó esetén az „A” jelű betétlapon levezetett (kiszámított) nettó árbevétel összegét, a VII. 6. pont alatt pedig a nettó árbevétel 80%-ának, azaz az adóalap összegét,
- e) az egyszerűsített adóalap-megállapítást választó kisvállalati adó alanyának a kisvállalati adó alapjának összegét, a VII. 6. pontban pedig ennek 1,2-vel szorzott összegét, azaz az iparüzési adó alapját.

VII. Az adó kiszámítása

1. sor: Itt kell feltüntetni a vállalkozás egészének szintjén képződő Htv. szerinti nettó árbevétel összegét, függetlenül attól, hogy az adóalany tevékenységét hol (mely településen, belföldön vagy külföldön) végzi. A nettó árbevételelemek részletezése és azok értelmezése a vonatkozó kiegészítő lapon található. A vállalkozási szintű nettó árbevétel a vonatkozó kiegészítő lapon kell levezetni. **Ezért elsőként a vonatkozó kiegészítő lap 1. sorát, illetve az annak meghatározásához szükséges alsorokat kell kitölteni! Az adott betétlapon szereplő (kiszámított, összegző) 1. sor összegét kell feltüntetni.**

Az egyszerűsített adóalap-megállapítást választó adóalanyoknak ezt a sort a VI. pontban leírtak szerint kell kitölteni, azaz, hogy az „A” jelű betétlapon csak annak a vállalkozásnak kell kitölteni, akinek nettó árbevétele az adóévben – 12 hónapnál rövidebb adóév esetén napi arányosításai számítva időarányosan – a 8 millió forintot nem haladja meg és a nettó árbevétel 80%-ában (egyszerűsített) kívánja megállapítani az iparüzési adó alapját.

2. sor: Itt kell feltüntetni a vállalkozási szintű, levonható eladott áruk beszerzési értékének (elábé) és a közvetített szolgáltatások értéke együttes összegét. A levonható összeg levezetését az „E” jelű betétlap tartalmazza, ezért azt – ha van ilyen jogcímen levonható tétel – mindenképp ki kell tölteni. A levonható tétel magyarázatát, az összeg kiszámítását az „E” jelű betétlaphoz írt útmutató tartalmazza.

3. sor: Itt kell feltüntetni az alvállalkozói teljesítések értékét (Htv. 52. § 32. pont). Alvállalkozói teljesítésről akkor lehet szó, ha az adózó mind a megbízóval, mind a szállítóval (alvállalkozóval) is a Polgári Törvénykönyv szerinti – írásban kötött – vállalkozási szerződéses kapcsolatban áll, feltéve, hogy az adott ráfordítást a vállalkozó nem közvetített szolgáltatásként vagy elábéként vagy anyagköltségeként számolta el. Alvállalkozói teljesítés az a Ptk. szerinti vállalkozási szerződés alapján igénybe vett szolgáltatás is, amelyet a vállalkozó új építésű lakás előállításához használ fel, függetlenül attól, hogy az ilyen lakás eladása nem vállalkozási, hanem adásvételi szerződéssel történt. Ezen pont szerinti értékkel az adóalany akkor csökkentheti a nettó árbevételét, ha az a Htv. 52. § 22. pont a) alpontja szerint jogdíjként, 52. § 36. pont szerint eladott áruk beszerzési értékeként, 52. § 37. pont szerint anyagköltségeként, illetve 52. § 40. pont szerint közvetített szolgáltatások értékeként nettó árbevételét nem csökkentette.

4. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni a vállalkozási szintű – nettó árbevétel-csökkentő – anyagköltség összegét, a Htv. 52. §-ának 37. pontja szerint. Az anyagköltség a számviteli törvény szerinti (az adóévben) elszámolt anyagköltséggel egyezik meg a számviteli törvény hatálya alá tartozó vállalkozók esetében. A személyi jövedelemadótörvény hatálya alá tartozó vállalkozó esetén a tárgyévben anyagbeszerzésre fordított kiadás a számviteli törvény szerinti vásárolt anyagok (alap-, segéd-, üzem-, fűtőanyag, tartalék alkatrész, egy éven belül elhasználandó szerszámok, eszközök, berendezések) tárgyévi költségét jelenti. Az egyszeres könyvvitelt vezető vagy pénzforgalmi nyilvántartást vezető adózók esetében a tárgyévi anyagbeszerzésre fordított kiadást növelni kell a tárgyévi kifizetett leltári nyitókészlettel és csökkenteni a tárgyévi kifizetett leltári zárókészlet értékével. Az anyagköltség összegét csökkenteni kell a saját vállalkozásban végzett beruházáshoz felhasznált anyagok – anyagköltségként elszámolt – bekerülési értékével, továbbá az azzal az értékkel, amellyel az adóalany a Htv. 52. § 32. pont szerint alvállalkozói teljesítések értékeként, 52. § 36. pont szerint eladott áruk beszerzési értékeként vagy 52. § 40. pont szerint közvetített szolgáltatások értékeként nettó árbevételét csökkentette.

5. sor: Ebben a sorban kell feltüntetni a Htv. 52. §-ának 25. pontjában szabályozott K+F elszámolt közvetlen költségét. A Htv. ezen árbevétel-csökkentő tétel kapcsán visszautal a társasági és az osztalékadóról szóló törvényre. Eszerint az alap kutatás, alkalmazott kutatás, kísérleti fejlesztés költsége a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (Tao. tv.) 4. §-a 32. pontja szerint saját tevékenységi körben megvalósított K+F tevékenység közvetlen költsége.

6. sor: Ez a sor szolgál a Htv. szerinti, vállalkozási szintű iparüzési adóalap megállapítására, függetlenül a tevékenység végzésének helyétől. A Htv. szerinti vállalkozási szintű adóalap megállapításához a 1. sor (nettó árbevétel) összegéből kell levonni a 2. sorban, a 3. sorban, a 4. sorban, és az 5. sorban feltüntetett nettó árbevétel-csökkentő tételek együttes összegét. Ha a 1. sor összegét **eléri vagy meghaladja** a 2. sor, a 3. sor, a 4. sor, és az 5. sor számadatainak együttes összege, akkor ebben a sorban „0”-t kell szerepeltetni. Ebben az esetben a 9. sorba, a 10. sorba, a 11. sorba és a 12. sorba, 13. sorba, 14. sorba valamint a 17. sorba egyaránt „0”-t kell írni. Abban az esetben, ha a vállalkozónak az „E” jelű betétlap III. részét kell kitöltenie, akkor ezen sor értéke a (az „E” jelű betétlap III. pontja alatt kiszámított) III. 11. sorban feltüntetett összeggel egyezik meg!

Az egyszerűsített adóalap-megállapítást választó: a) személyi jövedelemadótörvény szerinti átalányadózó vállalkozónak, b) eva alanyának, c) tételes adóalap szerint adózó katalánynak, d) 8 millió forint adóévi – 12 hónapnál rövidebb adóév esetén napi arányosítással számítva a 8 millió forint időarányos részét el nem érő – nettó árbevétel meg nem haladó árbevételű vállalkozónak, e) kisvállalati adóalanyának a sor értékét a VI. pontban említettek szerint kell kitölteni. Ha a katalán vagy a helyi iparüzési adóban tételes adóalap szerinti (egyszerűsített) adózási módot választott és bevallásnyújtásra kötelezett vagy bevallást nyújt be (lásd I. 2. és 9. pontokhoz írtakat) akkor itt kell feltüntetni az adóévi adó alapjának összegét, esetében az 1–5. sorokat nem kell kitölteni.

7. sor: A vállalkozó az általa foglalkoztatottak éves átlagos statisztikai állományi létszámának előző adóévhez képest bekövetkező növekménye után 1 millió forint/fő összeggel csökkentheti az iparüzési adó alapját (pl.: ha az előző létszám-növekmény 5,36 fő, akkor 5,36x1 000 000 Ft, azaz 5 360 000 Ft adóalap-csökkentés véhető igénybe). Az átlagos statisztikai létszámot a Központi Statisztikai Hivatal Útmutatója az intézményi munkaügyi statisztika kérdőíve kitöltéséhez c. kiadvány 2009. január 1. napján érvényes szabályai szerint kell – két tizedesjegyre pontossággal – számítani. Az adóévi átlagos statisztikai állományi létszám számítása során figyelmen kívül kell hagyni azt, aki egyébként az átlagos statisztikai állományi létszámába tartozik, ám állományba kerülésé közvetlenül megelőzően a vállalkozóval a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerint kapcsolt vállalkozásnak minősülő vállalkozásnál tartozott az átlagos statisztikai állományi létszámába. Nem vehető igénybe az adóalap-mentesség olyan létszám-bővítéshez, amely állami támogatás igénybevételével jött létre. Állami támogatásnak tekintendő a Nemzeti Foglalkoztatási Alapból folyósított olyan támogatás, amelynek feltétele új munkahely létesítése.

8. sor: Ha az adóévben a vállalkozó átlagos statisztikai állományi létszáma az előző adóév átlagos statisztikai állományához képest 5%-ot meghaladó mértékben csökken és a vállalkozó az előző adóévben e jogcímen igénybe vett adóalap-mentességet, akkor az adóévet megelőző adóévre igénybe vett adóalap-mentesség összegével az adóalapot meg kell növelni.

9. sor: A mentességgel korrigált Htv. szerinti – vállalkozás szintű – adóalap sorban a foglalkoztatás után járó adóalap-mentesség összegével csökkentett, valamint a foglalkoztatás csökkentéséhez kapcsolódó adóalap-növekménnyel növelt vállalkozási szintű iparüzési adóalap összegét kell itt feltüntetni. Abban az esetben, ha a vállalkozót több önkormányzat illetékességi területén hálállandó jellegű iparüzési tevékenység utáni adókötelezettség (székhelyen kívül nagyobb egy településen telephelyet tart fenn), **akkor ezt az összeget kell – az adóalap-megosztásra irányadó szabályok szerint – megosztani** az egyes települések között.

10. sor: Itt kell feltüntetni a 9. sorban szereplő vállalkozás szintű **adóalap megosztása** eredményeként előálló – törvényi szabályok szerinti – **települési szintű adóalapot**. A megosztást a Htv. melléklete szerint kell elvégezni, azt a megosztási módszert alkalmazva, ami a tevékenységre a leginkább jellemző, a megosztással érintett településre 0 forint adóalaprészt azonban nem állapítható meg. Természetesen abban az esetben, ha a vállalkozót nem terhelő adóalap-megosztási kötelezettség (székhelye szerinti településen kívül, más önkormányzat illetékességi területén nincs telephelye), akkor az ezen sorban szereplő összeg megegyezik a 9. sorban szereplő összeggel.

11. sor: Az önkormányzat rendeletében a 2,5 millió Ft vállalkozási szintű adóalapot el nem érő vállalkozások számára adóalap-mentességet fogalmazhat meg (lehet, hogy a mentesség csak kisebb adóalap-összegig, például 1 millió Ft-ig jár). Itt kell feltüntetni azon – az adóévben igénybe vehető – adóalap-mentesség összegét, amely az – **önkormányzat rendelete szerint – a települési adóalap összegét** csökkenti. Ha az önkormányzat ilyen mentességi szabályt nem iktatott rendeletébe, akkor itt összeget nem kell, nem lehet jelölni.

12. sor: Az a bevallási sor a települési adóköteles adóalap megállapítására szolgál. A települési adóalap (10. sor) összegéből le kell vonni az adómentes adóalap összegét (11. sor). Abban az esetben ha a **11. sor összege eléri vagy meghaladja a 10. sor összegét, akkor itt „0”-t kell feltüntetni**. Ekkor a 13. sorba és a 17. sorba egyaránt „0”-t kell írni.

13. sor: Az adóköteles települési adóalapra jutó adó összegét kell itt feltüntetni, az önkormányzati rendelet szerinti adóévi adómérték alapulvételével.

14. sor: Az önkormányzat helyi adó rendeletében adókedvezményben (adócsökkentésben) részesítheti a 2,5 millió Ft adóalapot el nem érő vállalkozókat (az adókedvezményt az adó %-ában (0–100% között) fejezheti ki az önkormányzati rendelet, amely lehet akár 100% is). Ebben a sorban az **adót csökkentő kedvezmény** összegét kell feltüntetni. Ha az önkormányzat ilyen kedvezményt nem iktatott rendeletébe, akkor itt összeget nem kell, nem lehet jelölni.

15. sor: A helyi adókról szóló törvény 40/A. § (1) bekezdés a) pontja és (2) bekezdése alapján az adóévben az ideiglenes jellegű iparüzési tevékenység után megfizetett adóalany összegét – az adóalap-megosztás arányában – le lehet vonni a székhely, telephely szerinti önkormányzatokhoz kimutatott adó összegéből, legfeljebb azonban annak összegéig. Például, ha az adózó az adóévben 200 000 forintot fizetett ki adóalany címen, az adóalap-megosztás eredményeként pedig a települési adóalap a vállalkozási szintű adóalap 20%-a, akkor az önkormányzatra jutó adóból levonható összeg az adóévben megfizetett adóalany 20%-a, azaz 40 000 forint. Abban az esetben, ha az önkormányzatra jutó adóalany összege meghaladja a 13. sor összegét, akkor itt csak a 13. sorban szereplő összeget lehet feltüntetni, a településre jutó (kiszámított) adóalany tényleges összegét (tájékoztató adatként) pedig a 18. sorban kell szerepeltetni.

16. sor: A helyi adókról szóló törvény 40/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján a székhely, illetőleg a telephely szerinti önkormányzathoz az adóévre fizetendő adóból – legfeljebb annak összegéig terjedően – levonható az adóalany által a ráfordításként, költségként az adóévben elszámolt, az autópályák, autótak és fúrtak használatáért fizetendő, meggett által arányos díj (a továbbiakban: e-útdíj) 7,5%-a. Az e-útdíj 7,5%-át csak az a vállalkozás vonhatja le adójából, amelyik a saját fuvarszközű úthasználata miatt köteles útdíjat fizetni az útdíj-beszedő szervezetnek. Ha a vállalkozás adóalap-megosztásra kötelezett, akkor a költségként, ráfordításként elszámolt e-útdíj 7,5%-át a székhely, illetve telephely(ek) szerinti önkormányzatokhoz fizetendő iparüzési adóból a vállalkozás szintjén képződő teljes törvényi adóalap és a megosztással érintett önkormányzatokhoz kimutatott települési adóalapot arányában vonhatja le. Azaz, az e-útdíj 7,5%-a az adóalap-megosztás arányában vonható le. Ha az e-útdíj 7,5%-a 100 000 forint, a településre pedig a megosztás során a vállalkozási szintű adóalap 10%-a jut, akkor itt 10 000 forintot kell feltüntetni. Ebben a sorban tehát az e-útdíj 7,5%-ának a településre jutó e-összegét kell szerepeltetni. Abban az esetben, ha az e-útdíj 7,5%-ának településre jutó része több, mint a 13. sorban szereplő összeg és a 15. sorban szereplő összeg különbözte, akkor e sorban legfeljebb e különbözet összegét lehet feltüntetni.

17. sor: Ez a sor szolgál az adóévi iparüzési adófizetési kötelezettség kiszámítására. Az adóköteles települési adóalapra vetített adó összegéből (13. sor) le kell vonni az adó összegét különféle jogcímenek csökkentő tételeket (a 14–16. sorok együttes összegét). Abban az esetben, ha az adót csökkentő tételek együttes összege eléri vagy meghaladja a 13. sor összegét, akkor itt „0”-t kell feltüntetni.

(A bevallási nyomtatvány már nem tartalmaz az adóévi adó elszámolására vonatkozóan pénzforgalmi adatokat [megfizetett adóelőleget, elvétel-kiegészítés összegét], tekintettel arra, hogy ezen pénzforgalmi adatok mind az adózó, mind az adóhatóság nyilvántartásában rendelkezésre állnak)

18. sor: Itt kell feltüntetni az ideiglenes jellegű iparüzési tevékenység után az adóévben ténylegesen megfizetett adóalany önkormányzatra jutó (arányos) összegét. Ez az összeg megegyezik a 15. sorban feltüntetett összeggel, ha a 13. sorban feltüntetett adó arra fedezetet biztosít. Ha nem, akkor annál csak nagyobb összeg szerepelhet ebben a sorban.

19. sor: A külföldön létesített telephelyen végzett tevékenységből származó adóalap nem esik adózás alá. Ennek összegét úgy kell meghatározni, hogy a külföldön létesített, a Htv. fogalmaiban megfelelő telephelyet úgy kell tekinteni, mint belföldi telephelyt, s erre a telephelyre is – a megosztási szabályok szerint – kell osztani adóalapot. Az így megosztott, külföldi telephelyre jutó adóalap-rész vonható le a teljes adóalapból. Ha az adóalanyok külföldön több telephelyre van (egy államban több telephelye vagy több államban van egy-egy vagy több telephelye), akkor a „külföld”-et egységként kell tekinteni. Ez azt jelenti, hogy az adóalapra vonatkozó számítás nem kell telephelyenként elvégezni.

20. sor: Itt kell feltüntetni a vállalkozás által az adóévben költségként, ráfordításként elszámolt, a saját fuvarszközű úthasználata miatt az útdíj-beszedő szervezetnek közvetlenül megfizetett e-útdíj összegének 7,5%-át.

VIII. Adóelőleg bevallása

A helyi iparüzési adóban – hasonlóan a társasági adóhoz – az adóelőleget önadózással kell teljesíteni. Ez azt jelenti, hogy ebben a bevallásban kell az adózónak kiszámítása és bevallania az előlegfizetési időszak két időpontjára az adóelőleg összegét. Az adóelőleg is természetesen önadózással kell megfizetni. Az így bevallott adóelőleg minden további intézkedés nélkül végrehajtható.

1. Előlegfizetés időszaka

A naptári évvel egyező üzleti éves adózók, illetve a naptári évtől eltérő üzleti éves adózók esetén az előlegfizetési időszak a bevallás benyújtás hónapját követő második hónap 1. napjától tart 12 hónapon keresztül, a 12. hónap utolsó napjáig. Az adózónak az előlegfizetési időszak első és utolsó napját kell beírnia a bevallás e sorába. Az előlegfizetés időszaka (keresztfév) tehát 12 hónapnyi időszakot ölel át.

2. Első előlegfizetés az előlegfizetési

Az első előlegfizetés esedékességének a napja az adóelőleg-fizetési időszak 3. hónapjának 15. napja. A naptári évvel egyező üzleti éves vállalkozások és magánszemély vállalkozók esetén ez

a nap 2016. szeptember 15-e. Itt kell jelölni az előlegfizetés napját és az előleg összegét. Ebben a sorban a VII. 17. sorban feltüntetett összeg és a 2016. március 15-én, a naptári évtől eltérő üzleti éves adózó esetén az adóév harmadik hónapjának 15. napján esedékes (bevallott) előlegösszeg különbözetét kell írni. Ha az adóév 3. hónapjának 15. napján (2016. március 15-én) nem kellett adóelőleget fizetni, akkor e sor összege a VII. 17. sorban feltüntetett összeggel egyezik meg. (Ezen bevallásbenyújtás hatámpontját magában foglaló előlegfizetési időszak második előlegfizetéseket, azaz a 2016. március 15-i és a következő előlegfizetési időszak első részleteként, azaz 2016. szeptember 15-i esedékességgel fizetendő, 2016-ban kezdődő adóévi adóelőleg a VII. 17. sorba írt adóösszeggel, azaz a 2015. évben kezdődő adóévi adó összegével egyezik meg.)

3. Második előlegfizetés az előlegfizetési időszakban

A második előlegfizetés az előlegfizetési időszak 9. hónapjának 15. napja, a naptári évvel egyező üzleti éves és magánszemély adózó esetén 2016. március 15. Ezt a napot kell beírni ezen adózó csoport esetében, amellyel, hogy az adóelőleget is be kell vallani. A bevallandó összeg a VII. 17. sorban szereplő adóösszeg (a 2015-ben kezdődő adóév adójának) fele.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ AZ „A” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Az „A” jelű betétlapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek az általános szabályok szerint állapítják meg nettó árbevételüket. Ide tartozik minden iparüzési adóalany, amely nem minősül hitelintézetnek, pénzügyi vállalkozásnak, biztosítónak, befektetési vállalkozásnak, ideértve azt a vállalkozást is, akinek/amelynek nettó árbevétele a 8 millió forintot nem haladja meg és az adó alapja egyszerűsített megállapításának módját választotta.

Nem kell kitölteni az „A” jelű betétlapot az alábbi egyszerűsített adómegállapítást választóknak:

- a) a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadózóknak,
- b) azon eva-alanyoknak, aki az egyszerűsített vállalkozói adóalappal 50%-ában állapítja meg adóját,
- c) azon kata-alanyoknak, aki tételes adóalappal szerinti adózást választotta,
- d) a kisvállalati adóalanyoknak.

A betétlapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a betétlap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

1. sor: Ebben a sorban kell levezetni a – vállalkozási szintű – nettó árbevétel összegét. A 2. sorban szereplő összegből le kell vonni a 3. sorban, a 4. sorban, a 5. sorban, valamint a 6. sorokban szereplő összeget. **Ez a sor megegyezik a bevallási főlap 1. sorában feltüntetendő összeggel!**

2. sor: A számviteli törvény hatálya alá tartozó adóalanyok esetében itt kell szerepeltetni a számviteli törvény 72–75. §-ában szereplő rendelkezések alapján meghatározott – vállalkozási szintű – nettó árbevétel összegét. A jellemzően nem vállalkozási tevékenység folytatására alakult szervezetek (pl. egyesület, (köz)alapítvány, társasház, lakásszövetkezet) esetében

a vállalkozási tevékenységgel összefüggésben realizált árbevételek összegét kell feltüntetni. A személyi jövedelemadó hatálya alá tartozó (magánszemély) adóalany esetében a tevékenységvégzéssel (termékkértékesítés, szolgáltatásnyújtás) közvetlen összefüggésben kapott – általános forgalmi adó nélküli – ellenérték, növelve a kompenzációs felárral és csökkentve az adóhatósággal elszámolt regisztrációs adó összegével, feltéve, hogy azt bevételként elszámolta, továbbá azon bevétellel, amelyet a számvitelről szóló törvény alapján egyéb bevételként kellene elszámolni. (Például a tárgyi eszköz értékesítéséből származó bevétel, a különféle agrártámogatások összege nem tartozik a nettó árbevételbe).

3. sor: A társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerint jogdíjnak minősül a szabadalomnak, a védett eljárásnak, a védjegynek, illetve hasonló jogoknak, a know-how-nak, az üzleti titoknak, az irodalmi, a művészeti vagy a tudományos művek szerzői jogának, valamint a szerzői joggal szomszédos jognak használatáért, felhasználásáért vagy a használat jogáért kapott ellenérték. Ebben a sorban jogdíjból származó, árbevételként elszámolt ellenérték összegét kell beírni.

4. sor: Ebben a sorba kell beírni az egyéb szolgáltatások értékeként, illetve egyéb ráfordítások között kimutatott – az adóhatósággal elszámolt – jövedéki adó összegét.

5. sor: Ebben a sorba kell beírni az egyéb ráfordítások között kimutatott, az adóhatósággal elszámolt regisztrációs adó, energiaadó összegét.

6. sor: Külön jogszabály szerint felszámítható – árbevételként elszámolandó – felszolgálási díjat nem terhelő iparüzési adó, ezért azt le kell vonni a nettó árbevételből. Ebben a sorban a felszolgálási díj árbevételként elszámolt összeget kell beírni.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „B” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Az „B” jelű betétlapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek hitelintézetnek, vagy pénzügyi vállalkozásnak minősülnek.

A betétlapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a betétlap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

1. sor: Ebben a sorban kell összesíteni a 2–9. sorokban szereplő egyes – vállalkozási szintű – nettó árbevételelemek összegét, oly módon, hogy a 2–7. sorokban szereplő összegeket össze kell adni, majd abból a 8. sor és a 9. sor összegét le kell vonni. **Ez a sor megegyezik a bevallási főlap 1. sorában feltüntetendő összeggel!**

2–9. sorok: Az egyes sorok a vállalkozási szintű nettó árbevételelemek kimutatására, a vállalkozási szintű nettó árbevétel levezetésére szolgálnak. A sorokat a számviteli törvény és a hitelintézetek, pénzügyi vállalkozások éves beszámoló-készítési és könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól szóló 250/2000. (XII. 24.) Korm. rendelet szabályai, továbbá a 9. sor esetében a helyi adókról szóló törvény 52. § 22. pont b) alpontja – pénzügyi lízingbe adott eszköz után elszámolt eladói teljes összege nettó árbevételcsökkentő tétel azzal, hogy ezen összeggel az adóalappal a VII. 2. sorban már nem csökkenthető – alapján kell meghatározni.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „C” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Az „C” jelű betétlapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek biztosítónak minősülnek.

A betétlapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a betétlap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

1. sor: Ebben a sorban kell összesíteni a 2–8. sorokban szereplő egyes – vállalkozási szintű – nettó árbevétel-elemek összegét, oly módon, hogy a 2–7. sorokban szereplő összegeket össze

kell adni, majd abból a 8. sor összegét le kell vonni. **Ez a sor megegyezik a bevallási főlap 1. sorában feltüntetendő összeggel!**

2–8. sorok: Az egyes sorok a vállalkozási szintű nettó árbevételelemek kimutatására, a vállalkozási szintű nettó árbevétel levezetésére szolgálnak. A sorokat a számviteli törvény és a biztosítók éves beszámoló-készítési és könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól szóló 192/2000. (XII. 24.) Korm. rendelet szabályai alapján kell meghatározni.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „D” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Az „D” jelű betétlapot azon adózóknak kell kitölteni, akik/amelyek befektetési vállalkozásnak minősülnek.

A betétlapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a betétlap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

1. sor: Ebben a sorban kell összesíteni a 2–6. sorokban szereplő egyes – vállalkozási szintű – nettó árbevétel-elemek összegét. **Ez a sor megegyezik a bevallási főlap 1. sorában feltüntetendő összeggel!**

2–6. sorok: Az egyes sorok a vállalkozási szintű nettó árbevételelemek kimutatására, a vállalkozási szintű nettó árbevétel levezetésére szolgálnak. Az egyes sorokat a számviteli törvény és a befektetési vállalkozók éves beszámoló-készítési és könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól szóló 251/2000. (XII. 24.) Korm. rendelet szabályai alapján kell meghatározni.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ AZ „E” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Ezt a betétlapot minden olyan vállalkozásnak ki kell töltenie, amelynek van eladott áruk beszerzési értéke (eladói) és/vagy közvetített szolgáltatások értéke. Nem kell kitöltenie ezt a betétlapot annak a vállalkozásnak, aki az iparüzési adóban az adóalappal egyszerűsített adóalappal megállapítási módját választotta. E két ráfordításelemmel csökkenthető a nettó árbevétel a helyi iparüzési adó alapjának kiszámítása során, azonban a 2013. adóévtől együttes összegük csak korlátozásokkal vonható le a nettó árbevételből. A korlátozás lényege, hogy

az árbevétel nagyságától függően e két nettó árbevétel-csökkentő tétel sávosan vonható le, minél nagyobb a nettó árbevétel összege, annál kisebb összeggel lehet csökkenteni a nettó árbevételt. Nem vonatkozik a korlátozás arra a vállalkozásra, amelynek nettó árbevétele az 500 millió forintot nem haladja meg és nem minősül az I. pont szerinti értelemben vett kapcsolt vállalkozásnak.

A Htv. 39. §-ának (4) bekezdése szerint az (1) bekezdés a) pontja szerinti nettó árbevétel-csökkenő összeggel (eladott áruk beszerzési értéke és közvetített szolgáltatások értéke) a vállalkozó – nettó árbevétele összegétől függően, sávosan – az alábbiak szerint csökkentheti nettó árbevételét. A nettó árbevétel

- 500 millió forintot meg nem haladó összegéből az e sávba jutó nettó árbevétel-csökkenő összeg egésze,
- 500 millió forintot meghaladó, de 20 milliárd forintot meg nem haladó összegéből az e sávba jutó nettó árbevétel-csökkenő összeg, de legfeljebb az e sávba jutó nettó árbevétel 85%-a,
- 20 milliárd forintot meghaladó, de 80 milliárd forintot meg nem haladó összegéből az e sávba jutó nettó árbevétel-csökkenő összeg, de legfeljebb az e sávba jutó nettó árbevétel 75%-a,
- 80 milliárd forintot meghaladó összegéből az e sávba jutó nettó árbevétel-csökkenő összeg, de legfeljebb az e sávba jutó nettó árbevétel 70%-a vonatkozik.

A Htv. 39. § (7) bekezdése értelmében – a főszabályban foglaltaktól eltérően – az adóalap megállapításánál azon áruk, anyagok, szolgáltatások értékesítésével összefüggésben elszámolt eladott áruk beszerzési értékeinek és közvetített szolgáltatások értékeinek teljes összege csökkentendő a nettó árbevétel összegét, amely áruk, anyagok, szolgáltatások értékesítése után az adóalany a számvitelről szóló törvény szerinti **exportárbevételek nettó árbevételét** vagy a **közfinanszírozásban részesülő gyógyszerek, mint áruk** értékesítése után belföldi értékesítés nettó árbevételét számol el. Az **elszámolóházi tevékenységet** végző szervezetnél, az általa – a földgázpiaci és villamosenergia-piaci ügyletek elszámolása érdekében – vásárolt és továbbértékesített, a számvitelről szóló törvény szerinti eladott áruk beszerzési értékeként elszámolt földgáz és villamos energia beszerzési értéke teljes összege csökkenti a nettó árbevétel összegét.

I. Adóalany adatai

A 1. sorban kell jelölni azt, hogy az adóalany a Htv. 39. § (6) bekezdése alkalmazásának hatálya alá esik-e. A Htv. e rendelkezése ugyanis előírja, hogy a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerint kapcsolt vállalkozásnak minősülő adóalanyok az adó alapját az adóalany kapcsolt vállalkozások összes nettó árbevétele és összes nettó árbevétel-csökkenő ráfordítása pozitív előjellel különbözeteként – figyelemmel a 39. § (4) és (5) bekezdésben foglaltakra – kell megállapítani, azzal, hogy az egyes adóalanyok adóalapja ezen különbözetnek és az adóalany nettó árbevételének a kapcsolt vállalkozások összes nettó árbevételében képviselt arányának szorzata. Az e bekezdésben foglaltakat csak azon adóalanyoknál alkalmazni, amely esetében az eladott áruk beszerzési értékeinek és a közvetített szolgáltatások értékeinek együttes összege az adóalany nettó árbevételének 50%-át meghaladja, kizárólag az ezen feltételeknek megfelelő kapcsolt vállalkozásai vonatkozásában. Tehát e négyzetbe azon vállalkozásnak kell jelölnie, amely megfelel valamennyi, következő feltételnek:

- a társasági adóról és osztalékadóról szóló törvény szerinti kapcsolt vállalkozásnak minősülő és
- a helyi iparüzési adó alanya és
- az elárá és a közvetített szolgáltatás értékének együttes összege meghaladja a nettó árbevétel 50%-át és
- az adóalany rendelkezik az előző feltételeknek megfelelő kapcsolt vállalkozással.

Amennyiben e feltételek mindegyike teljesül, akkor a továbbiakban csak a III. pont alatti sorokat kell kitölteni, ha egy vagy több feltétel nem teljesül, akkor pedig csak a II. pont alatti sorokat kell kitölteni.

Az 1. és a 2. sorban az adózó azonosításához szükséges adatokat kell feltüntetni.

II. A Htv. 39. § (6) bekezdésének hatálya alá nem tartozó vállalkozás esetén kitöltendő bevallási sorok

Az 1. sorban kell feltüntetni az eladott áruk beszerzési értéke összegét.

Az elárá fogalmát a Htv. 52. §-ának 36. pontja határozza meg. Az eladott áruk beszerzési értéke a kettős könyvvitelt vezető vállalkozások esetében a vásárolt és változtatlan formában eladott anyagoknak, árukknak – a számvitelről szóló törvény szerint az eladott áruk beszerzési értékeként elszámolt – bekerülési (beszerzési) értéke. Az egyszeres könyvvitelt, valamint – a személyi jövedelemadóról szóló törvény hatálya alá tartozó – pénzforgalmi nyilvántartást vezető vállalkozók esetében a tárgyévi árubeszerzésre fordított kiadás, csökkentve a kifizetett árukészlet leltár szerinti záró értékével, növelve a kifizetett árukészlet leltár szerinti nyitó értékével. Csökkentik az eladott áruk beszerzési értékét az az érték, amellyel az adóalany a Htv. 52. § 32. pont szerint alvállalkozói teljesítések értékeként, a Htv. 52. § 37. pont szerint anyagköltségként, a Htv. 52. § 40. pont szerint közvetített szolgáltatások értékeként nettó árbevételét csökkentette.

A 2. sorban kell feltüntetni a közvetített szolgáltatások értékét.

A közvetített szolgáltatások értékének fogalmát a Htv. 52. §-ának 40. pontja tartalmazza. E levonható tétel megegyezik a számviteli törvény szerinti közvetített szolgáltatások értékével, feltéve, hogy a jogügylet írásbeli szerződésen alapul. A számviteli törvénnyel azonos tartalom közvetített szolgáltatásokról akkor van szó, ha az adóalany saját nevében vásárol meg olyan szolgáltatást, amelyet harmadik személlyel írásban kötött szerződés alapján ez utóbbi számára változatlan formában ad tovább, azaz nem a saját teljesítményéhez használja fel. Mindennek ki kell töltenie a számlázásból is. (A kimenő számlákban – ha az saját és közvetített szolgáltatásokat is tartalmaz – külön kell feltüntetni a közvetített szolgáltatás megnevezését és ellenértékét, mely nem kell, hogy azonos legyen a szolgáltatás beszerzési árával.) Közvetített szolgáltatások értékével az adóalany akkor csökkentheti a nettó árbevételét, ha azzal a 22. pont a) alpontja szerint jogdíjként, a 36. pont szerint eladott áruk beszerzési értékeként, a 37. pont szerint anyagköltségként vagy a 32. pont szerint alvállalkozói teljesítések értékeként nettó árbevételét csökkentette.

A 3. sorban kell feltüntetni az 1. sor szerinti elárá és a 2. sor szerinti közvetített szolgáltatások értékéből azon ráfordításrészek együttes összegét, amelyek olyan termékek (árúk, saját előál-

lítású termékek), szolgáltatások értékesítéséhez kötődnek, amelyek után a számvitelről szóló törvény szerint exportárbevétel kell elszámolni. **Ezt a sort nem kell kitölteni annak a vállalkozásnak, amelynek nettó árbevétele az 500 millió forintot nem haladja meg.**

A 4. sorban kell feltüntetni az 1. sor szerinti elárá értékéből azon ráfordításrészt, amelyet a vállalkozó közfinanszírozott (tb-finanszírozásban részesülő) gyógyszer értékesítésével összefüggésben számol el. **Ezt a sort nem kell kitölteni annak a vállalkozásnak, amelynek nettó árbevétele az 500 millió forintot nem haladja meg.**

Az 5. sorban kell feltüntetni az 1. sorból az elárá azon ráfordításrészt, amelyet az elszámolóházi tevékenységet végző szervezet a földgázpiaci és villamosenergia piaci ügyletek elszámolása érdekében vásárolt és továbbértékesített, a földgáz és villamos-energia kapcsán eláráként számolt el.

A 6. sorban kell feltüntetni az elárá és a közvetített szolgáltatások együttes összegének azt a részét, amelyet a Htv. 39. § (4)–(5) bekezdése szerinti számítás eredményeként áll elő (ez a számadat nem haladhatja meg az 1. és a 2. sor szerinti adózó adózás összegét). **Ezt a sort nem kell kitölteni annak a vállalkozásnak, amelynek nettó árbevétele az 500 millió forintot nem haladja meg.**

A 7. sor szolgál annak kimutatására, hogy mekkora az az összeg, amellyel ténylegesen csökkenthető a nettó árbevétel elárá és közvetített szolgáltatások együttes értéke jogcímen. Ha a vállalkozás nettó árbevétele az 500 millió forintot nem haladja meg, akkor ez a sor az 1. és a 2. sorban feltüntetett számadat együttes összegével egyezik meg. Ha a vállalkozás nettó árbevétele az 500 millió forintot meghaladja, akkor a 3. sorban, a 4. sorban, az 5. sorban és a 6. sorban feltüntetett számadatokat kell összeadni és itt beírni.

III. A Htv. 39. § (6) bekezdésének hatálya alá tartozó kapcsolt vállalkozás esetén kitöltendő bevallási sorok

Az I. pontban említett feltételeknek megfelelő vállalkozásnak a helyi iparüzési adó alapját külön számítás szerint – lényegében csoportszinten, összevontan – kell megállapítani, azzal, hogy az összevont, csoportszintű adatokra vonatkozik az elárá és a közvetített szolgáltatások értéke nettó árbevételéből való levonhatóságának korlátozása és az ezen korlátozás alóli kivételek.

Az 1. sorban kell feltüntetni azt a nettó árbevételösszeget, amely az összevont adóalap-számításra kötelezett kapcsolt vállalkozások Htv. szerinti nettó árbevétel-adatainak összegzéseként áll elő.

A 2. sorban kell feltüntetni az összevont adóalap-számításra kötelezett vállalkozások összevont anyagköltség, alvállalkozói teljesítések értéke és K+F közvetlen költségeinek összegét. Ezen nettó árbevétel-csökkenő tételek teljes összegével korlátozás nélkül csökkenthető a nettó árbevétel a helyi iparüzési adóalap számítása során.

A 3. sor szolgál az összevont adóalap-számításra kötelezett kapcsolt vállalkozások összesített elárá összegének kimutatására.

A 4. sor szolgál az összevont adóalap-számításra kötelezett kapcsolt vállalkozások összesített közvetített szolgáltatások értéke összegének kimutatására.

Az 5. sorban kell feltüntetni az 3. sor szerinti összesített elárá és a 4. sor szerinti, összesített közvetített szolgáltatások értékéből azon ráfordítás-részek együttes összegét, amelyek olyan termékek (árúk), szolgáltatások értékesítéséhez kötődnek, amelyek után a számvitelről szóló törvény szerint exportárbevétel kell elszámolni.

A 6. sorban kell feltüntetni az 3. sor szerinti elárá értékéből azon ráfordításrészt, amelyet az összevont (csoportszintű) adóalap-megállapításra kötelezett vállalkozó adóalany bármelyike közfinanszírozott (tb-finanszírozásban részesülő) gyógyszer értékesítésével összefüggésben számol el.

Az 7. sorban kell feltüntetni a 3. sorból az elárá azon ráfordításrészt, amelyet az elszámolóházi tevékenységet végző szervezet a földgázpiaci és villamosenergia piaci ügyletek elszámolása érdekében vásárolt és továbbértékesített, a földgáz és villamos-energia kapcsán eláráként számolt el.

A 8. sorban kell feltüntetni az összevont adóalap-számításra kötelezett kapcsolt vállalkozások összes elárájának és összes közvetített szolgáltatások értéke együttes összegének azt a részét, amely a Htv. 39. § (4)–(5) bekezdése szerinti számítás eredményeként áll elő (ez a számadat nem haladhatja meg az 3. és a 4. sor szerinti adózó adózás összegét).

A 9. sor szolgál annak kimutatására, hogy mekkora az az összeg, amellyel ténylegesen csökkenthető az összevont nettó árbevétel elárá és közvetített szolgáltatások együttes értéke jogcímen, az összevont, csoportszintű adóalap kiszámítása érdekében. Ez a számadat a korlátozás nélkül levonható csoportszintű tételek (5. sorban, 6. sorban és 7. sorban feltüntetett összegek) és a 8. sorban szereplő összeg együttes összegéeként áll elő.

A 10. sorban kell feltüntetni azt, hogy mekkora az összevont, csoportszintű adóalap összege. Ennek érdekében a csoportszintű nettó árbevétel (1. sor) összegéből le kell vonni a korlátozás alá nem eső nettó árbevétel-csökkenő tételek (ráfordítások, költségek) együttes, csoportszintű értékét (2. sor), továbbá a 9. sorban szereplő, ténylegesen levonható elárá és közvetített szolgáltatások együttes összegét.

A 11. sorban kell rögzíteni az adóalany vállalkozási szintű alapjának összegét. Ez az adat nem az általános szabályoknak megfelelően a vállalkozás szintjén előálló nettó árbevétel és nettó árbevétel-csökkenő tételek egyenlegeként áll elő, hanem a 10. sorban szereplő csoportszintű, összesített adóalap árbevétel-arányos összegeként. Ezért a 10. sorban szereplő összeget meg kell szorozni a vállalkozás nettó árbevétele (vonatkozó betétlap II. 1 sorában kiszámított nettó árbevétel összege) és az összes, csoportszintű nettó árbevétel összege (III. 1. sor) hányados értékével (a hányadost 6 tizedesjegyig kell számítani).

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ AZ „F” JELŰ BETÉTLAPHOZ

Ha a vállalkozó (adózó) több önkormányzat illetékességi területén végez állandó jellegű iparüzési tevékenységet, azaz székhelye szerinti önkormányzat illetékességi területén kívül (más belföldi településen vagy külföldön) van legalább egy telephelye, akkor az „F” jelű betétlapot is ki kell tölteni.

A betétlapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a betétlap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

I. Adóalany

Az adóalany azonosítására szolgáló mező, az adózó nevét és adóazonosító számát (magánszemély esetén adóazonosító jelét, szervezet esetén adószámát) kell feltüntetni.

II. Alkalmazott adóalap-megosztás módszere

Itt kell jelölni az adóévben alkalmazott-adóalap megosztási módszert. A Htv. mellékletében szereplő megosztási módszerek közül a tevékenységre leginkább jellemző módszer alapján lehet az adóalapot megosztani. **Az adóalap-megosztás módszere tehát nem a vállalkozás választásának függvénye!** Az 1. pont, vagy a 2., pont vagy a 3. pont mellett négyzetbe lehet X-et tenni, feltéve, hogy az adóalap-megosztásra az a leginkább jellemző, **az alábbi korlátok figyelembevételével:**

- Annak az adózónak, amelynek az adóévet megelőző adóévi adóalapja (időarányosan) meghaladta a 100 millió Ft-ot, csak és kizárólag a Htv. melléklete 2.1 pontja szerinti (komplex) megosztási módot lehet alkalmazni. Ezért ezen adózó csak a 3. pont mellett négyzetbe tehet X-et, figyelembe véve a következő pontokban foglaltakat is.

- Abban az esetben, ha a vállalkozó tevékenységére a komplex megosztási mód a leginkább jellemző, vagy ha ezt a módszert kell a vállalkozónak alkalmaznia, akkor az „F” jelű betétlap ill. pont 1., 2., 3., 4. sorait egyaránt ki kell tölteni.

- A Htv. mellékletének 2.2 pontjában szereplő villamos energia vagy földgáz egyetemes szolgáltatónak, elosztói engedélyesnek, villamosenergia-kereskedőnek, földgázkereskedőnek a 4. pontnál lévő négyzetbe kell X-et tenni, esetükben ugyanis csak ez a módszer alkalmazható. Ekkor az egyetemes szolgáltatónak és az energia-kereskedőnek az „F” jelű betétlap III. pont 5. és 6. sorait, elosztói hálózati engedélyesnek pedig az „F” jelű betétlap III. pont 7. és 8. sorait kell még kitölteni!
- Az építőipari tevékenységet végző vállalkozó (összes árbevételének legalább 75%-a építőipari tevékenységből ered) dönthet úgy is, hogy nem az általános szabályok szerint osztja meg az adó teljes alapját, hanem a Htv. melléklete 2.3 pontja szerinti specifikus megosztási mód alapján. Ez a döntési lehetőség annak az építőipari tevékenységet végzőnek is nyitva áll, melynek adóévet megelőző adóévi árbevétele a 100 millió forintot meghaladja. Ilyen irányú döntés esetén az 5. pont melletti négyzetbe kell X-et írni.

E megosztási mód esetén a székhely szerinti, valamint a Htv. 52. § 31. pont a) alpontja szerinti telephelyek szerinti településekre az adóalap 50%-át a hagyományos módokon kell megosztani, az adóalap másik 50%-át viszont az építőipari teljesítmény arányában azon települések között, melyek azért váltak telephellyé, mert az ott folytatott építőipari tevékenység időtartama az adóéven belül a 180 napot meghaladta. Ekkor – a székhely és a klasszikus telephelyek szerinti települések esetén – az „F” jelű betétlap III. pont 1. és 2. vagy 3. és 4. vagy 1., 2., 3., 4. sorait kell kitölteni, az építőipari tevékenység időtartama miatt telephellyé váló települések esetén pedig az „F” jelű betétlap III. pont 9. és 10. sorait kell még kitölteni!

- A vezeték nélküli távközlési tevékenységet végző vállalkozónak a 2014. évtől kezdődően az adóévi az adóalap 20 %-át a székhelye és – Htv. 52. § 31. pont a) alpontja szerinti – telephely(ek) szerinti település(ek) között kell megosztania, mégpedig a Htv. melléklete szerinti személyi jellegű ráfordítás arányában (1.1.), eszközérték-arányosan (1.2.) vagy komplex (2.1.) megosztási módszer alkalmazásával. Míg az adóalap (fennmaradó) 80%-át továbbra is a 2014 év előtti szabály szerint, azaz az összes előfizetője és településen lévő előfizetők arányában kell megosztania. Ezen vállalkozó az „F” jelű betétlap II. pont 1., 2. vagy 3. sornál és 6. sornál tesz X-et. Ekkor az „F” jelű betétlap III. pont 1., 2., 3. és 4. sorait, valamint 11. és 12. sorait kell kitölteni!
- A vezetékes távközlési szolgáltatást nyújtó vállalkozó esetén csak a Htv. melléklete 2.4.2 pontja szerinti megosztási mód alkalmazható. Ezért ezen adózó csak e helyre tehet X-et. Ekkor az „F” jelű betétlap III. pont 13. és 14. sorait kell kitölteni! Ha viszont a vezetékes távközlési szolgáltatást nyújtó vezeték nélküli távközlési szolgáltatást is nyújt, akkor az „F” jelű betétlap III. sor 15. és 16. sorait is ki kell tölteni.

III. Megosztás

Ha az adózó a személyi jellegű ráfordítás szerinti adóalap-megosztást alkalmazza, akkor az 1. és 2. sorokat kell kitölteni. Amennyiben az eszközérték arányos megosztási módszert alkalmazza úgy 3. és 4. sorokat kell kitölteni. Ha a vállalkozás a komplex megoldási módszert alkalmazza abban az esetben az 1–4. sorok mindegyikét ki kell tölteni.

A vezetékes távközlési tevékenységet végző vállalkozásnak a vállalkozási szintű adóalap 20%-a esetében az 1. és 2. sorokat vagy a 3. és 4. sorokat, míg a vállalkozási szintű adóalap (fennmaradó) 80%-a esetében a 11. és 12. sorokat kell kitöltenie.

1. sor: Itt kell feltüntetni a Htv. mellékletének 1.1. pontja alapján számított (vállalkozás szintű) személyi jellegű ráfordítás összegét, azaz a személyi jellegű ráfordítás arányában történő adóalap-megosztás vetítési alapját.

2. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni a személyi jellegű ráfordítással arányos megosztási módszer alkalmazása során az adott (székhely, telephely szerinti) településen felmerült (oda jutó) személyi jellegű ráfordítás összegét.

3. sor: Itt kell feltüntetni a Htv. mellékletének 1.2. pontja alapján számított, a székhely, telephely szerinti településre jutó összes eszközérték összegét, azaz az eszközarányos adóalap-megosztás vetítési alapját.

4. sor: Ebben a sorban kell szerepeltetni az adott (székhely, telephely szerinti) településen felmerült (oda jutó) eszközérték összegét.

5. sor: E sorba kell írni az egyetemes szolgáltató, villamosenergia-, vagy földgázkereskedő esetén a villamos energia vagy földgáz végső fogyasztók részére történő értékesítéséből származó nettó árbevételét, azaz ezen adózói körben a megosztás vetítési alapját.

6. sor: Ebben a sorban kell feltüntetni az egyetemes szolgáltató, villamosenergia- vagy földgázkereskedő esetén a villamos energia vagy földgáz végső fogyasztók részére történő értékesítéséből származó, az önkormányzat illetékességi területére jutó, azaz a településen lévő végső fogyasztóktól származó, számviteli törvény szerinti nettó árbevételét.

7. sor: Itt kell rögzíteni a villamosenergia-elosztóhálózati engedélyes és földgázelosztói engedélyes esetén az összes végső fogyasztónak továbbított villamos energia vagy földgáz mennyiségét, vagyis ebben az adózói körben a megosztás vetítési alapját.

8. sor: Ez a sor szolgál a villamosenergia-elosztóhálózati engedélyes és földgázelosztói engedélyes esetén az önkormányzat illetékességi területén lévő végső fogyasztónak továbbított villamos energia vagy földgáz mennyiségének feltüntetésére.

9. sor: Építőipari tevékenységet végző esetén – ha a rá vonatkozó specifikus megosztási módot választja – ebben a sorban a vállalkozás egészének szintjén képződő építőipari teljesítmény (építőipari tevékenységből eredő nettó árbevétel, valamint az adóév utolsó napján fennálló, építőipari tevékenységgel összefüggésben készletre vett befejezetlen termelés, félkésztermék, késztermék értékének együttes összege) értékét kell feltüntetni.

10. sor: Ebben a sorban az építőipari tevékenységet végzőnek a 9. sorban jelölt összegből azt a részt kell beírni, amelyik az adott településre jut.

11. sor: A vezeték nélküli távközlési tevékenységet végző vállalkozó esetén az utólag fizetett díjú szolgáltatást igénybe vevő előfizetők – adóév első napján érvényes – számát kell ebbe a sorba beírni.

12. sor: A 11. sorban feltüntetett előfizető számból ebbe a sorban azoknak az előfizetőknek a számát kell beírni, akiknek a számlázási címük az adóév első napján az adott településen található.

13. sor: A vezetékes távközlési szolgáltatást nyújtó esetén az adóév első napján szolgáltatást igénybe vevők számlázási címe alapján azonosított szolgáltatási helyek (az összes szolgáltatási hely) számát kell itt feltüntetni (ha az adózó egy címen több vezetékes szolgáltatást is nyújt, akkor is csak egy szolgáltatási helynek minősül).

14. sor: A 13. sorban szereplő szolgáltatásihely-számból a vezetékes szolgáltatást igénybe vevő számlázási címe alapján az adóév első napján az adott településen lévő szolgáltatási helyek számát kell megadni.

15. sor: Ezt a sort annak a vezetékes távközlési szolgáltatónak kell kitölteni, amelyik vezeték nélküli távközlési szolgáltatást is nyújt, de a vezeték nélküli távközlési tevékenységből származó nettó árbevétele az összes árbevétel 75%-át nem éri el. Itt kell szerepeltetnie az utólag fizetett díjú vezeték nélküli távközlési szolgáltatást az adóév első napján igénybe vevő összes előfizető számát.

16. sor: A 15. sorban szereplő számadatból azt az előfizetőszámot kell itt feltüntetni, amelyik – az előfizető számlázási címe alapján – az adott településre jut

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „G” JELŰ BETÉTLAPHOZ

A „G” jelű betétlapon a túlfizetésekről és a fennálló köztartozásokról kell nyilatkozni az adózónak.

A betétlapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a betétlap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

A „G” jelű betétlapot kizárólag abban az esetben kell kitölteni az adózónak, ha túlfizetése vagy fennálló köztartozása van.

II. Nyilatkozat

Itt kell nyilatkozni az adózónak a túlfizetés összegéről – ha a főlap 17. sorában szereplő adóösszege (nyilvántartása szerint) kisebb, mint a 2015. évben kezdődött adóévre korábban megfizetett adóelőleg és adóelőleg-kiegészítés, valamint a 2016-ban kezdődő adóév első félévében bevallott és fizetett adóelőleg összege –, a túlfizetés elszámolásáról az egyes pontok melletti négyzetbe való jelöléssel.

A túlfizetés összege felhasználható a később esedékes iparűzésadó-fizetésre, más adóban vagy más adóhatóságnál fennálló köztartozás kiegyenlítésére, illetőleg az adózó kérheti a túlfizetés visszatérítését is.

Az adóhatóság a túlfizetés összegét csak akkor térítheti vissza, ha az adózónak nincs az adóhatóságnál nyilvántartott, adók módjára behajtandó köztartozása.

Rendelkezés hiányában az adóhatóság a túlfizetés összegét a később esedékes adóra számolja el.

III. Más adónemben, adóhatóságnál nyilvántartott lejárt esedékességű köztartozásra átvezetendő összegek

Ebben a pontban kell nyilatkozni a más adóhatóságnál nyilvántartott köztartozás összegéről, megjelölve a köztartozást nyilvántartó szervet, a köztartozás fajtáját, összegét és azt a bank-számlaszámot, ahová a köztartozást eredetileg kellett volna megfizetni.

KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓ A „H” JELŰ BETÉTLAPHOZ

A „H” jelű betétlap az önellenőrzési pótlék bevallására szolgál.

A betétlapot együtt kell kezelni a bevallási főlappal, ezért ki kell tölteni a betétlap fejrészét is, továbbá ezt az oldalt is (cégszerűen) alá kell írni!

A „H” jelű betétlapot minden olyan esetben ki kell töltenie az adózónak, amikor – az adózás rendjéről szóló törvény alapján – korábban megállapított és bevallott adóalapját, adóját utólag önellenőrzéssel – akár terhére, akár javára – helyesbíti. Abban az esetben, ha a helyesbítés az adózó javára szolgál, akkor értelemszerűen a nyomtatvány utolsó két rovatában – „az önellenőrzési pótlék alapja”, illetve az önellenőrzési pótlék összege” – nem szerepeltet adatot.